

umrla. Na smrti ih je dvorio i Svetotajstvima umirućih providio O. Jeronim Bareza.

Tako Protocollo. Dočim usmena predaja, koja se i danas čuva u narodu, kaže, da se okuženik zvao Unušić; da nije od kuge umro, nego da je ozdravio, kad su se Dobrani utekli Gospi od Zdravlja.

Iz trećeg savremenog svjedočanstva O. Petra Kneževića zaključilo bi se, da je predaja tačnija. U jednoj kitici kaže, da se je kuga pojavila u jednoj kući, ali da je odmah prestala, niti se je dalje pružala, jer joj nije dala Gospa od Zdravlja:

»Sam' u jednoj pojavi se
Kući bolest, pak pristade;
Nit na dalje kud pruži se,
Jer joj dalje Ti ne dade.«⁵

Iz ove stavke, strogo govoreći, ne bi se dalo ništa zaključiti, jer se može natezati na obe strane. Ali dvije su druge kitice mnogo jasnije. Tu veli, da su drugi splitski varoši poznali nemilosti ili strahote kuge, ali da ih nije upoznao Dobri, jer toga nije dopustila Dobra Majka na Dobromu. Dobri je svuda naokolo slušao plač, tugu i jauk; a sam je ostao zdrav ne znajući za kugu:

Jer varoši drugi kuge Poznadoše nemilosti; <i>Al' ne dade Ti te tuge</i> Njemu, Majko od Milosti.	Tako Dobri zdrav ostade, Svud okolo slušajući Plače, tuge, civil i jade, <i>A za kugu ne znajući.</i> ⁶
--	---

Prema tomu vjerojatnije je da kuga ni ovoga puta nije nanijela nikakva zla Dobromu i da je dotični okuženik Unušić ozdravio. No bilo što mu drago, jasno je to, da je kuga na Dobromu brzo prestala i da je Dobri do malo opet bio zdrav. Vlasti su tada odijelile Dobri od drugih okuženih varoša. Stavljen je straža kao i god. 1731—32, koja je branila miješanje okuženih sa zdravima i obratno. Zdravstveni providur za Dalmaciju i Albaniju imenova O. Jeronima Barezu nadglednikom ove straže i nadstojnjikom nad prehranom pučanstva na Dobromu, a nadbiskup Dinari-

⁵ Pisme duhovne, 131.

⁶ N. mj. 131, 132.